

KVINDESTEMMERETS-BLADET.

Oversigt over Stemmeretsarbejdet i de Lande, der med Danmark er indtraadt i Alliancen.

Udgivet af Kvindevalgretsklubben.

Led af: «International Woman Suffrage Alliance.»

Presidenten for „Den Internationale Kvindestemmerets Alliance“, Mrs Chapman Catt's Tale.

Holdt i London, 26 April 1909.

(Sluttet).

Komplicerede Forhold er fremkomne ved en sig hurtigt udviklende Civilisation; Konkurrencen om Brødet eller en lav Ærgærrighed har ledet Mændene ind i Hjemmets hellige Enemærker for der at stjæle hver Beskæftigelse, der er opfunden og udviklet af Kvinderne, og de har ført disse ud i Fabrikker, Værksteder og Verdens-Kontorerne for Omsætningen.

Der er intet ladet tilbage for Kvinderne at gøre i de mange Hjem og tvungne af de økonomiske Forhold er de gaaet bort fra Hjemmet og ind i det store Arbejdsmarked. I véd dette ligesaavel som jeg, og jeg skal ikke dvæle ved disse Detailler. Men nu, da vi har denne store løn-søgende Kvinde-Armé, som konkurrerer med Mænd og med andre Kvinder om Retten til Arbejde, lad os saa standse for at undersøge, hvad Vilkaar den har fundet. I det lille Norge, et af de skønneste og mest maleriske Lande i Verden men et af de vanskeligste for at tjene sit Levebrød i, er Halvdelen af Kvinderne beskæftigede med lønnede Arbejder paa denne Dag. I det lille Land, Holland, med en Befolkning af 6 Millioner, er der 2½ Million Mænd, der tjener deres Levebrød, og halvanden Million Kvinder. Hvilke Bekymringer er der ikke berørte ved disse to Opgivelser med Hensyn til Børns Arbejde, thi det betyder, at ikke alene voksne Kvinder men Børn deltager i Arbejdet. 40 % Kvinder i Østerrig er optagne af lønnede Beskæftigelser. Da jeg var der forleden Dag, havde en Armé paa 250,000 Mand mobiliseret for at være rede for den overhængende Krig, og jeg saa Tusinder af Mænd paa Øvelses-Pladserne. Her er en kunstig Indflydelse, som stadigt skubber Kvinderne ind i Arbejdet udadtil, thi i alle Lande, hvor der er tvungen Militærtjeneste, maa Kvinderne naturnødvendigt udføre løn-tjenende Arbejde. I Tyskland er 33½ % af alle Kvinder optagne af lønnet Arbejde. Vi kan sige, at i hele den civiliserede Verden er 25 til 50 % Kvinder optagne af lønnede Beskæftigelser.

Naar vi vender os til den Klassifikation af Arbejde, som gives os i Oversigts-Rapporterne fra disse forskellige Nationer, finder vi, at i Listerne paa de Beskæftigelser, som fordrer særlig Dygtighed og som opnaar høj Løn, er der faa eller slet ingen Kvinder. I Listerne paa Regerings-Stillinger er der atter faa eller slet ingen Kvinder. I Rusland er

Kvinder anvendte i Regeringens Telegraf-Tjeneste, men der forlanges dobbelt saa mange Kvalifikationer af Kvinder som af Mænd; og Rusland staar ikke ene i denne Uretfærdighed. Vore Regeringer giver Fortrin til andre Arbejdsgivere med Udskilning af Kvinder, som er nødtte til at tjene deres Brød. Men hvad der er ejendommeligt og endnu mere tragisk er, at Fagforeningerne i mange Lande gør en alvorlig og højst uheldig Forskel til Skade for Kvinderne. Her i England forbyder Skrædernes Fagforeninger Kvinderne at lære Skræderhaandværket, og det samme gælder om Holland. Kvinderne var de første Skrædere; de opfandt Haandværket og monopoliserede det i mange Slægtled; nu har Mændene fratrækt dem det og har endog forbudt dem at lære den Beskæftigelse, der engang var deres. I Holland har Postejbagerne lukket deres Unions Døre for Kvinder og har forbudt dem at lære denne Næringsvej; dog var det sikkert Kvinderne, der opfandt Postejbagning. De uddannede Smagen derfor og skabte Efterspørgslen. Englands Trykkerier har lukket Dørene til denne Profession for Kvinderne, og der er ingen kvindelige Sættere i Storbritannien. I alle vore Nationer er der Krig mod de gifte Kvinder i Industrien, og vore Regeringer siger, at den gifte Kvinde ikke skal arbejde for Løn. Ved Lovene drives hun bort fra den Beskæftigelse hun valgte, men derfor opbærer hun ikke med sit Arbejde. Hun gaar blot ind i et andet, som er mindre godt betalt. En anden Aarsag, som hidtil har været et Mysterie, berører Kvindernes økonomiske Stilling. Under Udviklingen af vort økonomiske Liv har der vist sig et Overskud af Kvinder sammenlignet med Mænd. Det synes, som om Kvinder er mere levedygtige end Mænd. I Rusland, hvor Livet i mange af Provindserne er mere primitivt, er der i Virkeligheden samme Antal Mænd som Kvinder, men dette gælder i intet andet Land i Europa. I de europæiske Lande, som repræsenteres i vor Alliance, er der 5 Millioner flere Kvinder end Mænd. Der er Folk, som længe efter at sende Kvindearbejderne tilbage til deres Hjem og at genoprette den gamle Arbejdsdeling; men der er ingen Ægtfæller for disse Kvinder, ingen Hjem for dem at holde, ingen Børn for dem at opdrage. Istedetfor maa de arbejde, om de skal leve, og dette Overtal af Kvinder fremfor af Mænd driver Millioner af Kvinder ind i lønnede Beskæftigelser.

Den preussiske Regering gjorde en Undersøgelse af dette Problem ifjor og rapporterede, at hverken Emigrationen eller Krigen kunde forklare dette Overskud af Kvinder. Saa vidt jeg véd, er det endnu en uopklaret

Kendsgerning. Resultatet af disse forskellige Aarsager og Vilkaar er en almindelig Ulykke for de arbejdende Kvinder. Hindrede fra de højere Stillinger ved Fordommen mod deres Køn, fra mangt et velbetalt Haandværk ved Fagforeningernes Udskillen, igennem Lovene afspærrede fra andre paa Grund af Ægteskab, dog drevne ud i Arbejdsmarkedet for at bytte Arbejde for Brød, er deres Skæbne haard. De er i Tusindvis stødt ud i det maskinmæssige Arbejde for der at faa nedsatte Lønningsvilkaar, daarlige sanitære Forhold og lang Arbejdstid. Arbejdsgivere, som ser et ubegrænset Forraad af Arbejde og en begrænset Efterspørgsel, er naturligvis mindre hensynfulde mod de Arbejdendes Behov. Følgelig er de arbejdende Kvinder yderlig henviste til selviske Arbejdsgiveres Naade, til haarde økonomiske Vilkaar og til ubillig Lovgivning. Dette er Kendsgerninger, som kan vække ligegyldige Mænd og Kvinder til alvorlig Overvejelse i alle Verdensdele. Hvis der nu fremkommer en ny Deling af Arbejdet, vil det blive en kunstig konstrueret, og Kvinder maa hjælpe med at bestemme, hvad denne skal være. Om det kommer til en Kamp i Arbejdsmarkedet for Retten til at arbejde og en Overlevens af den Dygtigste, maa Kvinder gives en retfærdig Mulighed til at kunne konkurrere. Den eneste logiske Slutning, der kan drages af disse Kendsgerninger, er at give Stemme til de arbejdende Kvinder, at de kan forsvare deres Løn, Arbejdstid og Vilkaar.

Vi har arbejdet for at vinde Stemmeret, fordi Principet er retfærdigt. Vi maa arbejde for det nu, fordi den store Armé af Løn-tjenende Kvinder raaber til os om Hjælp — umiddelbar Hjælp.

En Ting mere. Australien har forsynet os med mangt et Tilfælde som Bevis paa Retfærdigheden af vore Fordringer, og den giver os ét end yderligere:

For en liden Tid siden blev den politiske Stemmeret givet til Victoria's Kvinder efter 39 Aars ihærdigt, selvopoffrende Arbejde. Umiddelbart derefter opløstes Rigsdagen og straks efter fandt en særlig Rigsdagssamling Sted blot i en 10 Dages Tid. Hele Verden véd, at ny Lovgivning ikke diskuteres i en særlig Samling. Blandt de Lovforslag, som var henlagte til denne korte Samling, var Lovforslaget om Lærernes Lønninger. Spørgsmaalet om Lærernes Lønninger havde været fremlagt aarlig i flere Aar, og Lærerne og Stemmerets-Kvinderne havde slaaet sig sammen for at sikre en Lov der skulde indføre: »Samme Løn for samme Arbejde;« men da de aldrig havde fundet en Støtte derfor i Parlamentet, havde Sagen kun liden Fremgang.